

at betegne et bestemt Parti her i Salen med Udtrykket det moderate Parti, lige saa lidt som at give Højre Navnet det konservative Parti...

Formanden: Det er Coutume her i Tinget, at nævne Partierne ved de Navne, de selv have givet sig.

P. Munch: Denne Betegnelse har jo i hvert Fald været brugt mange Gange. Jeg bruger den ikke, hvis den højtærede Formand ønsker, at jeg ikke skal bruge den som Partibetegnelse i den Forstand, at jeg siger, at de kalde sig det moderate Venstre. Derimod har jeg vel nok Lov til at bruge det som Betegnelse for Partiets Politik. Ligesom jeg ikke altid kalder Højre med Navnet Højre, men derimod det konservative Parti, saaledes har jeg maaske Lov til at kalde Regeringspartiet for det moderate Parti.

Altsaa, jeg vender mig ikke til de mange Udtalelser, som ere fremsatte i den Henseende af dette Parti, men til et enkelt Udtryk, som en af Ordførerne fremsatte. Det var en Udtalelse af det ærede Medlem fra Vejle (Nørgaard), der sagde om os, at vi drev det, han kaldte systematisk Desperationspolitik. Jeg maa tilstaa, at det tumlede lidt i min Hjerne, før jeg kunde forstaa, hvad det ærede Medlem egentlig mente dermed. At han skulde mene, at vi drev desperat Politik, kan jeg næsten ikke tro. Jeg ved ikke, hvad der skulde tilskynde os til at drive desperat Politik, thi Desperation er jo et Udtryk for Fortvivlelse, og jeg maa sige, at jeg ser ikke noget i den foreliggende politiske Situation, som kunde friste os til Fortvivlelse som politisk Parti. Men jeg tænker for Resten, at det ærede Medlem mente saadant noget som systematisk Oppositionspolitik. Men det vil jeg ogsaa modsige; thi en saadan Politik føre vi ikke. I den Tale af mig, som han henviste til i saa Henseende, en Tale, hvori jeg havde udtalt mig om forskellige Ting fra Regeringens Side, var der f. Eks. for den højtærede Indenrigsministers Vedkommende et betydningsfuldt Lovforslag, til hvilket jeg tilsagde min ivrigste Støtte. Jeg sagde i den samme Tale, at hvis den høje Regering vilde gøre noget alvorligt for at føre Forfatningssagen

frem i Overensstemmelse med Partiets Program, skulde den ogsaa dertil faa vor ivrigste Støtte. Nej, vi have ikke ønsket at drive systematisk Oppositionspolitik, men ønske at føre en Politik ud fra de rigtig gode gamle Venstreanskuelser; og hver Gang Regeringen og dens Parti befinde sig paa disse Veje, skulde vi støtte den deri. Det ærede Medlem gjorde dernæst en Art Testamente paa vore Vegne og testamenterede nogle Dele af os til det moderate Parti, nogle Dele til det socialdemokratiske Parti...

Formanden: Jeg maa atter anmode det ærede Medlem om at rette sig efter Formandens Udtalelse.

P. Munch: Jeg opfattede den højtærede Formands Udtalelse før saaledes, at som Kendingsnavn maatte jeg nok benytte det Udtryk „det moderate Parti“...

Formanden: Om Formandens Af-gørelse kan der ikke disputeres.

P. Munch: Saa maa jeg altsaa sige, at det ærede Medlem testamenterede en Del af os til det Parti, som efter mit Skøn fører en moderat Politik, og en anden Del til det socialdemokratiske Parti. Jeg tror imidlertid ikke, det ærede Medlem skal gøre sig store Forhaabninger om at naa den Dag, hvor han modtager den Arv. Det synes mig at være lidt underligt af ham at have disse Følelser overfor vort Parti; thi i de 5 Aar, det radikale Parti har bestaaet, eller rettere 6 Aar, men 5 Aar forud for den sidste Valgdag, har det radikale Parti naaet til en Vælgerstyrke af 65,000 Stemmer. Jeg tror ikke, at noget andet dansk politisk Parti nogen Sinde i Løbet af saa kort Tid har skabt sig en saadan Vælgerstyrke. Fra Valgdag til Valgdag er Vælgertallet vokset for det radikale Parti, og ude omkring i Landet vokser den radikale Presse fra Kvartal til Kvartal. Jeg tror altsaa, at de Herrer skulde gøre sig fortrolige med den Tanke, at de komme ikke til at dele Stumperne af det radikale Parti med nogen som helst. Derimod synes jeg, at de Herrer en Gang imellem have Grund til at gøre sig triste Tanker ved at se paa, hvorledes deres Parti i Løbet af de